

Forstaar Indlederen saaledes, at D. K. i Fremtiden skal være en oplysende og belærende Forening for Kvinder, men ikke mere udadtil paa Kvindernes Vegne stille sine Krav. Indlederen mangler Øje for, hvad det betyder at have en Organisation, der kan stille sine Krav med Kraft og Dygtighed. Vor Taktik bør i Fremtiden i det væsentlige være som hidtil. Vi har intet galt gjort, og det glædede hende at høre Redaktør Rosted understrege dette. Vi er endnu ikke bleven klogere af vor Taktik, men vi er bleven bange, fordi vi paa Grund af Taktikken har mødt Uvilje indenfor Partierne, hvor det ikke er velset at være „formælet med Kvindesagen til højre Haand“. Selv om Partierne ikke synes om det, vi har gjort, kan vi godt have gjort det rette. Vi kom underdanigt til Partierne med Forslag, ikke med Krav. Alle mulige andre Forbund for andre Spørgsmaal henvender sig paa samme Maade til Partierne.

M. H. t. Bladet vil hun sige, at hvis Redaktionen rettede sig efter for megen Kritik, vilde den ikke være den friske Kraft, den er. Redaktionen Idéer er de rigtige. Et Systemskifte maa medføre et Personskifte. G. Lemche bør ikke rette sig efter Kritiken, det vil svække hendes Arbejdsevne.

Anna Westergaard, København, udtaler sin Paaskønnelse af D. K.s Virksomhed. Der har været agiteret godt forud for Valget, men D.K. er ikke populær, og det har for faa Medlemmer. Hertil er to Grunde: 1) Offentligheden mangler Oplysninger om D. K. og 2) Bladet er generende ved den Tone, det anvender, den er unødvendig bitter. Bladet bør være i nøje Kontakt med Medlemmerne, maa imidlertid konstatere, at dette ikke er Tilfældet, vil pege paa det vigtige i, at Fællesstyrelsen staar i Rapport til Redaktionen og derfor benytter den Ret, som den ifølge Lovens § 4 har til at gribe ind. Vil foreslaa en stærk Agitation blandt de kvindelige Tjenestemænd, Arbejdere, Husassistenter, Butiksfolk, Kontorassistenter o. s. v. Er ny i denne Kreds, men lyser efter de menige Medlemmers Mening.

Margrethe Westergaard, Ebeltoft, kan i et og alt tiltræde, hvad Elisa Petersen siger, finder Arbejdet i de politiske Partier aldeles fortræffeligt for Kvinderne. Det har stødt hende, naar Bladet har været bitter over, at

der ikke blev taget Hensyn til D. K.s bedste og ypperste Kvinder. Der kan være andre, der kan være ligesaa gode som de, der blev anbefalet af D. K.

Margrethe Mathiesen, København, takker for D. K.s store Arbejde. Bladet har gjort hende forskrækket. Det er uforsigtigt at tvivle om, at de fire kvindelige Rigsdagsmedlemmer vil arbejde for vor Sag. Havde tænkt at henvende sig til de kvindelige Rigsdagsmedlemmer med Kravet om lige Løn for lige Arbejde. Dette blev vanskeligt nu efter Bladets Holdning overfor dem. Er selv meget tilfreds med at staa i den politiske Organisations Bestyrelse, som hun er Medlem af.

Caroline Bie, Horsens: Kvinderne skal ind i Partierne, men maa samarbejde her. Mener at D. K.s Distrikter kan hjælpe Partikvinderne til at danne en Organisation, som omspænder hele Landet, og som forhandler før Valget.

Ulrikke Mathiesen, København, meddeler, at hun altid agiterer stærkt blandt de unge og har mødt Velvilje hos de Blade, hun har villet skrive i. Hun haaber, at det Festmaal for de 9 Repræsentanter, som Københavnskredsen havde tænkt sig at arrangere, maa komme i Stand med eller uden Fællesstyrelsens Samtykke.

Dorthea Mikkelsen, Holstebro: Spørgsmaalet er, om vi skal anerkende, om Redaktionen har Ret og Pligt til at skrive efter sin Overbevisning, eller om den skal vejlede Stemningen blandt Medlemmerne og skrive derefter. Tror ikke det sidste vil være helligt, fordi det er umoralsk.

Birgitte Berg-Nielsen: De 9 Repræsentanter er kun en Del af de mange. Vi skal som hidtil gaa direkte til Udvalgene i Rigsdagen med vore Krav. Vi skal gaa den parlamentariske Vej, ikke ad Bagdøre.

Anna Bransager-Nielsen, Roskilde, har været uendelig glad ved at høre Elisa Petersen, fordi hendes Ord var baaret af Kærlighed til D. K. Ser med Ængstelse paa den Kurs, Bladet har taget, da det forhindrer Tilgang af Medlemmer. Der maa en anden Tone og en anden Tankegang ind i det. Forsidebilledet i Nr. 8 havde været hende en Sorg. Vi ængstes for Resultatet og ønsker en anden Kurs.

Elisa Petersen: Hvis Mødets Holdning skal være en Vejledning for D.

K. i Fremtiden, har vi ikke faaet meget ud af det. D. K. skal staa som den krævende Organisation i Kraft af de Medlemmer, som staar bagved os, men ikke paa anden Maade. Jeg ønsker ingen anden Redaktion end den nuværende, men Bladet maa have en vis Føling med vore Medlemmer. Jeg holder saa meget af D. K., at jeg siger dette, naar jeg mener det. Jeg taler ikke mod G. Lemche, men for D. K.

Gyrithe Lemche: Elisa Petersen siger, at dette Møde ikke har været vejledende for Fællesstyrelsen, men det har været vejledende for Redaktionen. Jeg kan ikke indse, hvorledes Bladet skal kunne følge anden Taktik end den, Fællesmødet angiver, og jeg kan ikke følge tilfældige Stemninger, der griber en Forsamling efter et Valg. En Redaktør kan ikke gaa mod sin egen Overbevisning. Ingen Tilslutning eller Tillidserklæring kan faa mig til at blive paa en Plads, hvor det forlanges, at jeg skal handle mod min Overbevisning. En ny Røst har her i Dag anbefalet Fællesstyrelsen at benytte Par. 4 i Fælleslovene, som siger, at det er Fællesstyrelsen, der ansætter og afskediger Redaktionen. Det er nu Fællesstyrelsens Pligt at bruge denne Ret og finde en ny Redaktør. Har været glad for at redigere Bladet i de 5 Aar. Vi trænger undertiden til Skifte; men man kan ikke forlange, at et Menneske skal forandre sin Overbevisning for at følge et Systemskifte.

Paa Forslag af Formanden afsynges Hostrups Sang: „Vi fik ej under Tidernes Tryk“.

Det offentlige Møde

om Aftenen havde samlet en Tilhørerkreds paa ca. 1000. Aftenens Emne var: *Ad hvilke Veje bør Staten lette Forsørgerpligten*. Som bekendt har D. K. nedsat et Udvalg til at overveje dette Spørgsmaal, og man havde anmodet Kontorchef, Landstingsmand K. K. Steincke om at udtale sig herom ved denne Lejlighed.

Ved Staten mener Taleren i denne Forbindelse det Offentlige, vilde altsaa tale om de offentlige Foranstaltninger, der kan være Tale om til Lettelse af Forsørgerpligten; ved Forsørgerpligt tænkes kun paa den Forsørgerpligt, de enkelte Individer har overfor andre Individer og da særlig overfor Børn.